

Kázání Bystřička, Růžďka 14.4.2024 **Provázky milování**

Introit: *Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet a do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina. (Žalm 40, 2-4)*

Píseň 118

Modlitba

Čtení: Ozeáš 11, 1-11

Píseň 248

Text kázání: Jan 12,32 *Pán Ježíš praví: „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnou všechny k sobě.“*

Milí přátelé, bratři a sestry,

tento výrok Pána Ježíše sice zazněl ještě před Jeho ukřižováním, ale je v něm slyšet už náznak věci budoucích. V tom textu se dále píše, že **ta slova řekl, aby naznačil, jakou smrtí má zemřít**. Tzn., že bude vyvýšen na kříži a právě skrze ten svůj kříž nás bude mít moc přitáhnout k sobě. Nicméně můžeme v tom zaslechnout už i vyvýšení Pána Ježíše na nebesa. Jeho nanebevstoupení po jeho vzkříšení. Vždyť přece víme a vyznáváme, že **On usedl po Otcově pravici na nebesích**. Pán Ježíš se na jednu stranu od nás svým vyvýšením vzdálil, na druhou stranu ale zaslubuje, že nás přitáhne k sobě. V tom zase už můžeme zaslechnout slova o Jeho druhého příchodu, kdy přijde k soudu. V Písmu máme ale zaslíbení, že ti, kteří patří Kristu, na soud nepřijdou, ale že Pán si pro ně přijde a vezme je k sobě. Např. v listu Tesalonickým 4, 13-18 čteme potěšující slova o údělu zemřelých věřících v Kristu: **Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte.**

Jestliže jsme tedy uvěřili v Ježíše jako ve svého Spasitele a přijali Ho v modlitbě za svého Pána, jestliže věříme, že byl vzkříšen z mrtvých, pak se tedy můžeme skutečně potěšovat. Naše budoucnost směrem k věčnosti je vyřešena k životu v Nebeském království. Haleluja! Pán nás přitáhne k sobě. Tím si můžeme být jisti. A to je úžasné.

Úžasné je ovšem i to, že Pán nás chce k sobě přitahovat i dnes. A to na každý den. Bůh touží po tom, abychom každý den zakoušeli jeho blízkost, jeho vedení. Jeho požehnání. Abychom z Něho byli živi! On přece každý den k nám mluví. Ovšem slyšíme Ho? A necháme se Jím vést? **On nám dává k tomu svého Ducha, Ducha svatého. Ducha, který obživuje, který dává novou sílu, naději, světlo. Který vede k životu, ke smíření, k pokoji.** V Duchu svatém můžeme skutečně zakoušet Boží blízkost přímo ve svém nitru! Ovšem velmi záleží na tom, jestli Mu nasloucháš a jestli se Jím necháš vést. Mnozí z vás, bratři a sestry, byste mohli jistě vydat svědectví, jak jste se nechali Duchem Božím vést. A chtěl bych vás k tomu povzbudit, abyste vydávali svědectví. Abyste se nebáli. Minulý týden jsem vám řekl v kázání své svědectví. A každé další svědectví nám všem může velmi pomoci. Jednak nás všechny povzbudí ve víře, že i dnes Bůh jedná a mluví. Že je prostě živý! A že my s Ním žijeme. Ale také nás naučí lépe porozumět tomu, jak se máme nechat Pánem vést. Jak se Mu svěřit do rukou, jak se chytit Jeho milosti, jak Mu důvěřovat.

U proroka Ozeáše jsme četli slova **o provázcích lidských**, kterými Bůh k sobě přitahoval už ten starozákonní Boží lid. A dále jsme četli **o provazech milování, kterými Bůh nadlehčoval břemena tehdejšího Božího lidu**. Chci dnes mluvit o těchto provázcích, jako podobenství o tom, jak se můžeme nechat vést Duchem Božím. Co to jsou za provázky a provazy, o kterých mluví prorok Ozeáš? Když si představíme nějaký provaz, co nás u toho napadne? Chce nás snad Bůh svými provazy spoutat? Nikoliv. Chce nás jimi přitahovat k sobě! Mluví se zde ale o dvou věcech. O provázcích lidských a o provazech milování, o provazech lásky. Co si pod tím máme představit? Jsou to samozřejmě neviditelné duchovní provázky a provazy. **Když bychom chtěli vyjádřit např. vztahy mezi přáteli, nebo v rodině, tak bychom je mohli vyjádřit právě tak, jako by mezi nimi byl provázek.** A tam, kde je vztah plný lásky a důvěry, tam je tento provaz o to silnější. Vztahy mezi blízkými jsou prostě takto provázány, pevný vztah, pevné lano, pevné pouto. A tam, kde se dva lidé rozhádají, rozejdou, to je jako přestřižené lano. Vzájemné odpuštění a smíření by pak mělo vést k znovunavázání vztahu. Jako by se znovu ten neviditelný provaz navázal. Je k tomu potřeba ale obě strany. Oba konce provazu. Takto přerušený provaz byl po prvním hříchu mezi Bohem a člověkem. Člověk se od Boha odstříhl. Pán Ježíš Kristus ale přišel, aby nás navázal zpět k Bohu. On jako Bůh se stal i člověkem, aby mohl navázat oba konce k sobě. Nicméně ty i já musíme chtít!

Musíme Mu to dovolit, aby to mohl učinit. Proto je důležité Pána Ježíše pustit do svého života a dovolit Mu to. Jinak nás nemá jak táhnout vzhůru, pokud my sami nebudeme chtít. Možná mi řekneš, že máš navázaný vztah s Bohem díky smíření v Ježíši Kristu. Že je mezi tebou a Bohem neviditelný provaz. Pokud to tak je, je to skvělé. Ale co dál? Každý vztah by se přece měl vyvíjet. Měl by se upevňovat. Pán Ježíš tě chce přitahovat blíže k sobě. A chce tě vodit svými cestami. Co ty ale na to? Chceš s Ním mít vztah, ale chceš si zároveň jít svou cestou? To moc dohromady nejde! Anebo snad jsi tak troufalý, že chceš ty vést tím neviditelným provazem Pána Ježíše po tvých cestách? A není to nakonec dokonce tak, že v určitých chvílích, kdy si chceš jít svou cestou, ten provaz Božího vedení pouštíš z rukou? Jak to potom dopadá? Člověk bloudí, a když tone, stébla by se nejraději chytil! Pán v takových chvílích nám chce říci, chyt' se mého záchranného lana. A chytáme se ho? Anebo hledáme jiné možnosti záchrany, jiná východiska?

Tak to totiž dělal už ten starozákonní Boží lid Izrael. Četli jsme, že **když byl Izrael mládenečkem, zamiloval jsem si ho, zavolal jsem svého syna z Egypta. Proroci je volali, oni se však od nich odvraceli, obětovali baalům, pálili kadidlo tesaným modlám. Ačkoli jsem sám naučil Efrajima chodit, on na své rámě bral modly.** Těmi provázky lidskými, kterými se snažil Hospodin tehdejší lid vést, je to Boží volání. Skrže proroky, skrže zvěst Božího slova. Skrže mocné činy, které na cestě do zaslíbené země zakusili. Ale oni i tak se odvraceli. Chodili za jinými bohy, hledali jiné jistoty a potěšení. A přitom si vůbec **neuvědomovali a nepoznávali, že Bůh je stále s nimi, že je uzdravuje,** že nad nimi drží ochrannou ruku. Hospodin jim skrže proroka Ozeáša řekl: **Byl jsem jako ti, kdo jim nadlehčují jho, když jsem se k němu nakláněl a krmil jej.**

Myslím, bratři a sestry, že ani my si kolikrát neuvědomujeme, že Bůh nadlehčuje naše břemena. Nepoznáváme, že nás uzdravuje, že nás chrání. Protože to všechno jsou ty neviditelné provázky. Můžeme je vnímat v čemkoliv. Stačí mít otevřené oči, nastražené uši a především otevřené srdce, které se ptá, jaká je tvá vůle, Pane? Mám jít touto cestou, anebo tou druhou, anebo máš pro mě připravené něco ještě jiného? Ptáme se takto našeho Pána? Někdy zaslechnete nějakou větu např. v televizi, anebo ve vlaku, v obchodě a vy víte, že to je slovo, které vám skrže jiné lidi posílá Pán. Anebo když je před vámi velmi těžké rozhodování a vy zvažujete, kterou variantu zvolit. Modlíte se za to? Anebo jen kalkulujete? Pokud se za to modlíš, Duch svatý ti ukáže světlo, správnou cestu a rozhodnutí naplní pokojem tvé srdce. A naopak nepokoj varuje od špatného rozhodnutí. I to jsou provázky neviditelného vedení. Uč se je rozpoznávat, chytat se jich, držet a nechat se jimi vést!

Vzpomínám si na jednu táborovou hru, kdy celý tým, kromě vedoucího měl zavázané oči. Vedoucí držel v ruce provaz nebo lano a ostatní se měli toho lana přidržovat. Celý ten tým tak po slepu pod vedením vidoucího vedoucího měl ujít náročnou trasu členitým terénem. V tom terénu byl např. i brod a bylo třeba jít po kamenech, aby člověku nenateklo do bot. Nebylo to nic jednoduchého, ale **ti, co byli slepí, se museli držet toho lana, aby nezakopli, nepadli třeba do vody atp. Na co se mohli ještě spoléhat, byl hlas toho vedoucího,** který jim říkal, tady opatrně, mírně doleva atp. Jak je to ale podobné, když kráčíme svým životem. Ve hře bychom asi věděli, jak se držet a jak naslouchat tomu, kdo nás vede, ale Pán Ježíš nás tomu chce naučit i v praktickém životě. Abychom se drželi neviditelného provazu Ducha svatého, naslouchali a brali vážně slova našeho Pastýře Pána Ježíše. Kdesi jsem slyšel, že kdysi se dělala lana ze tří silných vláken. Byly omotány kolem jednoho tenčího. V Bibli máme slovo o tom, že **nit trojitá se teprve nepřetrhne.** Nicméně k tomu čtvrtému, tenčímu, by se dal připodobnit třeba právě ten náš vztah k Bohu. Sám o sobě může být velmi slabý. Ovšem ty tři další silnější mohou být víra, naděje a láska. To všechno nám nabízí Duch svatý. A Pán Ježíš jeho prostřednictvím nás chce táhnout k sobě. Jen si vzpomeňme, kolikrát nás již tahal z bryndy, kolikrát z propasti. To jsou jeho provazy lásky. Provazy, které k nám On nepřestane vztahovat, dokud budeme živi. On to tehdy nevzdal ani s izraelským lidem, přestože **se Jeho lid k Němu zdráhal vrátit. Nikdo se tehdy nepozvedl, když je volal k sobě.** A přesto se na ně nehněval, neboť **Jeho vlastní srdce se proti Němu vzepřelo.** Bůh je hnut lítostí, pokud Jej neslyšíme, pokud si chodíme svými cestami. A tak zakončím dnešní kázání z jednoho krátkého zamyšlení ze slova Na každý den: *Někdy je tak zjevné, že nám Bůh třeba skrže někoho jiného chce přinést úlevu, ukázat nám správnou cestu, projevit nám lásku, odpovědět na otázky, na které dlouho marně hledáme odpověď, ale my to nevidíme, neslyšíme, nereagujeme. V bolesti a trápení se nám nedaří rozhlížet se okolo sebe a cítit dotek Boží milosti. Klepeme na dveře, o kterých věříme, že jsou zamčeny na dva západy, a přitom klíče máme v kapse. Bože, otevřej nám naše oči, uši i srdce. Amen.*

Píseň 635 modlitba

Slovo posláni: 1. Tesalonickým 4, 16-22

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 623